

עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור (מיכה ו). זכר נא, היה זוכר בבקשה ממך, מה יעץ. כעת יש להסתפל מזה היתה עצת בלק על העם הקדוש, והתורה לא החשיבה את בלק כלום, כמו שהיה ללבן, שפיתוב (דברים כו) ארמי אבד אבי.

אשורנו וגו', ציור ודמות אביו נרשם בו ממש. ומאותו זמן שהיה במעי אמו, מצד שלה התפתח והושיט פסיעה לחוץ יותר. כי מראש צרים אראנו, זו דמות וציור אביו (ממש). כיון שהיה במעי אמו, אשורנו, הושיט פסיעה לחוץ, כמו זה ת' (7).

וזהו ומגבעות אשורנו. בשיבה העליונה גבעת חסר ו' (גבוהת הכל אותה עליונת הכל). בשיבת הרקיע ומגבעות, באות ו'. ומשלים לשני צדדים. אחד, שהרי הגבעת הזו לא נפרדת מבנה לעולמים ואינה עוזבת אותו, ועל כן נכלל ו' אתה לעולם. ואחד, שהרי גבעה שלמטה, בנה שנכלל עמה צריך לעתיד לבא פשיבא מלך המשיח לקחת לו גבעת עליונה, ולהכניסו תוך כנפיה כדי לחזק אותו ולהעמידו בחיים עליונים, וממנה יצא באותו יום מלך המשיח.

יסוד זה - (תהלים ב) אספרה אל חק ה' אומר אלי בני אתה אני היום ילדתיך. עתיד אני לומר לאותו מקום שנקרא חק ולבשרו, (ה' אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך). באותו יום ממש יוציא אותו החק שהוא מתחת כנפיה בכמה חיים, בכמה עטרות, בכמה ברכות פראוי.

ואותו חק לא ישאר לבדו. יכלל בו משיח אחר, בן יוסף, ושם יתחזק, ולא במקום אחר. ומשום

עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור. זכר נא, הוי דכיר במטו מינד מה יעץ. השתא אית לאסתפל לא, מה הוה עיטא דבלק על עמא קדישא (חסר כאן) ואורייתא לא חשיבת ליה לבלק כלום, כמה דהוה ללבן, דכתיב, (דברים כו) ארמי אבד אבי. אשורנו וגו', ציורא ודיוקנא דאבוי, אתרשים ביה ממש. ומהוה זמנא דהוה במעהא דאמיה, מסטרא דילה, אתמתח ואושיט פסיעה לבר יתיר. פי מראש צורים אראנו, דא דיוקנא וציורא דאבוי (ממש). כיון דהוה במעהא דאמיה, אשורנו, אושיט פסיעה לבר, כגוונא דאת' (נ"א ו').

ודא הוה ומגבעות אשורנו, במתיבתא עלאה, גבעת חסר ו'. (רמאה דכלא תהיא עלאה דכלא) במתיבתא דרקיעא, ומגבעות באות ו'. ואשלים לתרין סטריין. חד, דהא האי גבעת לא אתפרשא מן ברה לעלמין, ולא שבקת ליה. ועל דא אתפליל ו' בהדה לעלם. וחד, דהא גבעה דלתתא ברה דאתפליל בה, אצטריף לזמנא דאתי כד ייתי מלכא משיחא, לנטלא ליה גבעת עלאה, ולאעלא ליה גו גדפהא, בגין לאתקפא ליה, ולאוקמא ליה בחיין עלאין, ומנה יפוק בהוה יומא משיחא דדוד. ורזא דא, (תהלים ב) אספרה אל חק יי אומר אלי בני אתה אני היום ילדתיך. זמין אנא לומר להוה אתר דאקרי חק, ולבשרא ליה, (ה' אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך). בהוה יומא ממש, יפיק ליה ההוה חק מתחות גדפהא, בכמה חיין, בכמה עטריין, בכמה ברכאן, כדקא יאות.

וההוה חק לא ישתאר בלחודוי, יתפליל ביה משיחא אתרא בריה דיוסף, ותמן